

'Beter zijn, dat is gelukt'

Directeur Ron Dorreboom is trots op zijn vmbo Via Nova

UTRECHT • Na zes jaar vertrekt Ron Dorreboom, de eerste directeur van het Via Nova College in Leidsche Rijn. Hij bleef in Flevoland wonen, maar leerde de stadsmentaliteit goed kennen.

MATHIJS STEINBERGER

In 2005 begon Dorreboom met een zelfgemaakt informatiefoldertje over een vmbo-school die nog niet bestond. „Ik wist, kinderen in een grote stad zijn niet altijd makkelijk. Maar ik wilde dat deze school beter zou worden dan traditionele scholen. Zonder arrogant te zijn, vind ik dat het is gelukt.”

Waar aan de andere kant van de A2 fusies nodig waren om zelfstandige vmbo's in de benen te houden, groeide Via Nova uit tot een stabiele school.

Dorreboom startte met een vernieuwend onderwijsconcept en kreeg snel een nieuw gebouw tot zijn beschikking. Geen klassikaal onderwijs, met elk uur een andere docent, maar onderwijs in brede domeinen. Lesuitval bestaat niet. Tijdens pauzes is veel toezicht op het plein. „Het laatste vechtpartijtje was anderhalf jaar geleden.”

„Ik ben enorm trots op wat we hebben neergezet. We beginnen elke ochtend met mentortijd. Daarna is er tijd om taken uit te voeren, waarin ook een stiltemoment zit. 's Middags is er loopbaanoriëntatie. Leerlingen werken daarbij steeds aan een portfolio, waarin ze bijhouden wat ze doen. Dat is erg waardevol als ze straks op de stoep staan bij een roc.”

„We zijn ook een sportieve school. Elke week wordt vrijdag afgesloten met een *feel good*-moment, waarin leerlingen mogen sporten of gamen.”

Dorreboom bleef in Dronten wonen om zijn gezin een verhuizing te besparen. Hij kwam van een school in Zwolle en begint in maart

Ron Dorreboom, directeur van vmbo Via Nova vertrekt: 'Voor mij was het zes jaar genieten'. FOTO MARNIX SCHMIDT

De laatste vechtpartij was anderhalf jaar geleden.

Ron Dorreboom

als rector/bestuurder van een brede scholengemeenschap in Epe. Als niet-Randstedeling in Utrecht moest hij soms wennen aan het groepsgedrag in de stad. „Tijdens een pauze deed een man aan de overkant van de straat vreemd. Hij schreeuwde en plotseling zakte hij in elkaar. Boem, meteen het hele schoolplein eropaf.

Buurtbewoners dachten dat mijn leerlingen er mee te maken hadden en belden de politie. Ik heb ieder-

een weggestuurd. Het kostte moeite om de politie ervan te overtuigen dat een leerlinge alleen maar wilde helpen. Achteraf vroeg ik haar waarom ze er naartoe rende. Gevoel spannend, zei ze.”

Nog een verschil met kinderen buiten de Randstad: ze hebben langer de tijd nodig om een beroepsrichting te kiezen. „Op de meeste vmbo's maken leerlingen aan het einde van het tweede leerjaar de keuze voor een sector. We merken dat de kinderen hier nog niet aan die stap toe zijn. Ze zijn dan 14 jaar.

„We hebben die keuze een jaar uitgesteld. In het derde jaar is er elke middag sectortijd. Leerlingen oriënteren zich op de sectoren handel en administratie, transport en logistiek en sport, dienstverlening

en veiligheid. Om een brede praktijkervaring op te doen, organiseren ze zelf vijf evenementen, waaronder een ouderavond, een spelletjesdag voor senioren en een olympische sportdag voor basisscholen in de buurt. En dan nog kiest een derde voor een gecombineerde sector, waar ze alle kanten mee op kunnen.”

Natuurlijk, er kunnen altijd dingen beter. „Het is jammer dat leerlingen uit het oude Vleuten en De Meern vaak traditioneel kiezen voor scholen in Woerden, Montfoort en Maarssen. De theoretische leerweg is voldoende maar moet beter.”

Dorreboom besluit: „Ik denk dat het Utrechtse vmbo de weg heeft teruggevonden. Voor mij was het zes jaar genieten.”

Akkoord over dierenasiel bij A12 Harmelen

HARMELEN/WOERDEN • De komst van een nieuw Woerdens dierenasiel is definitief. Daarover sluiten de stichting Dieren Opvang Centrum Reijerscop en de gemeente Woerden, na jaren praten, binnenkort een akkoord. Het asiel komt achter de tennisvelden aan de Groenendaal in Harmelen, dicht bij de A12.

In het pand komen ook dierenartsenpraktijk Harmelen en het universitaire diergeneeskundig pleidingsinstituut. Woerden geeft eenmalig 100.000 euro om het asiel te realiseren. Daarbovenop betaalt de gemeente nog eens 65.000 euro per jaar voor de kosten van de dierenambulance. Ook Bodegraven-Reeuwijk en Montfoort betalen jaarlijks mee. Met Oudewater en Nieuwegein lopen nog gesprekken om aan te sluiten.

Graffitikunst in het materialenhok

UTRECHT • Een doordringende verfgeur waait uit het materialenhok op het schoolplein van de Ariënschool in Hoograven. Hier bedrijven kinderen uit groep 7 graffitikunst. Ze doen dat op initiatief van studentenroeivereniging Triton.

Omhoog kijkend naar de grijze lucht, waaruit de regen miezert, zegt Thessa Meerschhoek van Triton dat het slechte weer 'flink balen' is. „We hoopten op een mooi zonnetje en hadden al ezels geregeld, zodat de kinderen op het schoolplein aan de slag zouden kunnen.”

Nu verdringen ze zich in het hok waar normaal de skelters en andere speelwerktuigen staan. Daar worden vandaag, onder leiding van twee graffiti-artiesten, 12 borden voorzien van schilderijen. De borden komen te hangen aan de bouwhekken van het nieuwbouwproject aan de 't Goylaan, tegenover winkelcentrum Hart van Hoograven.

„Hartstikke leuk,” vinden de leerlingen Abazr (11) en Ayoub (10) het schilderen met spuitbussen. En ook graffitikunstenaar Rob Arts uit Nijmegen, die het project doet met

Kinderen maken een graffitikunstwerk. Op de voorgrond Ayoub: 'Hartstikke leuk'. FOTO SHODY CAREMAN

plaatsgenoot Michel Alders, geniet. „Het is altijd leuk om met kinderen te werken. Die brengen vrolijkheid.”

Studentenroeivereniging Triton wil zich bezighouden met meer dan roeien alleen. De leden doen ook maatschappelijke projecten, zoals roeien met verstandelijk beperkten. „Het is voor het eerst dat we zo'n graffitiproject doen,” zegt Frauke van Os. Daarbij werken ze samen met de Stichting Move.

Hiemeer wil de vereniging iets doen voor de wijk. „Er wordt wel eens gemopperd over geluidsoverlast door onze leden, dit is dan weer een gebaar van onze kant,” zegt Meerschhoek.

De borden, samen zo'n twintig vierkante meter groot, worden op 18 februari onthuld. In maart gaan de 22 leerlingen ook nog twee mid-dagen roeien met Triton-leden.

(Wim Langejan)

EVEN VRAGEN AAN

Bouke Grijseels
Sonneborgh

'Kinderen zijn minder bang om vragen te stellen.' FOTO AD

'Kinderen vinden sterrenkunde iets magisch'

Sonneborgh houdt deze maand twee extra sterrenkijkavonden voor kinderen. De reguliere sterrenkijkavonden voor kinderen zijn voor dit seizoen, dat loopt tot half april, uitverkocht. De kinderen, van 6 tot 12 jaar, kunnen er alles ontdekken over de maan, planeten en sterren. Bouke Grijseels, educatief medewerker van Sonneborgh: „Pappa mag ook wel een blik door de telescoop werpen.”

Extra sterrenkijkavonden, zijn de sterren onder kinderen zo populair?

„Ja, de laatste tijd lijkt het wel populairder te worden onder kinderen. Daarom hebben we in de voorjaarsvakantie, voor dinsdag 22 en woensdag 23 februari, extra sterrenkijkavonden georganiseerd. Sterren spreken natuurlijk altijd al wel tot de verbeelding. Zeker bij kinderen. Het heeft iets magisch. Je kunt ze niet altijd zien. Soms zitten er wolken voor, dan zijn ze onzichtbaar. Dat is fascinerend.”

Vinden de kinderen het leuk of is vooral pappa niet weg te slaan bij de telescoop?

„Haha, nee het is echt voor de kinderen bedoeld. Pappa mag best wel een blik door de telescoop werpen, maar alleen, als er tijd voor is. Voor volwassenen hebben we gewone kijkavonden. Die kunnen daar terecht.”

Moet het wel helder weer zijn natuurlijk...

„Ja, dat denken mensen wel vaker. Dan komen ze niet, als het weer niet goed is. Maar we hebben een alternatief programma, zodat het altijd door-gaat. Dan gaan we sterrenkundige proefjes doen. Bijvoorbeeld een eigen krater maken met meel en cacao. Bovendien kijken we altijd door de telescoop. Als we geen sterren kunnen zien, dan kijken we naar iets op aarde. Je kunt dan wel het logo van de Universiteit Utrecht bekijken. Dan kunnen de kinderen zien hoe de telescoop werkt.”

Stellen kinderen andere vragen dan de volwassenen?

„Kinderen zijn minder bang om vragen te stellen. Ze willen bijvoorbeeld wel weten of de kans groot is dat een vallende ster op hun hoofd valt. Dat soort vragen stellen volwassenen minder vaak. Terwijl ze nog net zo relevant zijn.”

DAAN WIEGERINCK